

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐
ที่ ทส.๑๖๐๑๖/ว ๖ ๔ ๔ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

ส่วนผลิตกล้าไม้
เลขที่รับ ๑๒๗๙
วันที่ ๑๒ ก.พ. ๒๕๖๔
เวลา

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า
รับที่ 1834
วันที่ 12 ก.พ. 2569
เวลา

ฝ่ายบริหารทั่วไป
เลขที่รับ ๕๓๘
วันที่ ๑๓ ก.พ. ๒๕๖๔
เวลา

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline>

เวียน

(นายอนันต์ ปิ่นน้อย)
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า
๑๒ ก.พ. ๒๕๖๔

(นางยุวดี คีรณม)

ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการ

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า

ฝ่ายบริหารทั่วไป

(นายวรวัฒน์ ศิริภรณ์)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนผลิตกล้าไม้

(นายมงคล ลิ่ววิริยกุล)

เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส

ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

๑๓ ก.พ. ๒๕๖๔

"No Gift Policy ทส.โปร่งใสและเป็นธรรม"

คุณวรวัฒน์
- เวช

(นางสาวขวัญญา ศิริบุญ)

นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

คำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อุทธรณ์ได้เพียงใด และฟ้องศาลปกครองได้หรือไม่

การพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว นั้น

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวน การได้ส่วน
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา
ผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี (มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑)

ด้วยเหตุนี้ ในการพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล ผู้มีอำนาจ
จึงมีเพียงอำนาจลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้วเท่านั้น จะเปลี่ยนแปลงฐาน
ความผิดไปจากที่คณะกรรมการป.ป.ช. มีมติแล้วไม่ได้

จึงมีประเด็นปัญหาว่า ในชั้นฟ้องคดีต่อศาล หากข้าราชการที่ได้รับคำสั่งลงโทษเห็นว่ามติ
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา
ว่า มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยประเด็นดังกล่าวในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๒๐/๒๕๖๐
มูลเหตุของคดีเกิดจากส่วนราชการได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติชี้มูลความผิด
ทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และคณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้อยู่ที่คำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการ
ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดี
มาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยเป็นการใช้
อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผล
เป็นการชี้มูลความผิดทางวินัยเท่านั้น มิได้เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาด
องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นศาลปกครองจึงเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษา
อรรถคดี และสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองย่อมมีอำนาจดุลพินิจ
อิสระที่จะพิจารณาพิพากษาคดีได้ตามรูปคดีโดยไม่จำเป็นต้องยึดถือพยานหลักฐานจากสำนวนของคณะกรรมการป.ป.ช.

/อย่างไร...

อย่างไรก็ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ยังมีผลผูกพันองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยและยุติแล้วเป็นประการอื่นได้ ดังนั้นสิทธิในการอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาจึงสามารถอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จะอุทธรณ์ว่าได้กระทำความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลไว้ไม่ได้

กล่าวโดยสรุป ในชั้นการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ผู้บังคับบัญชามีอำนาจออกคำสั่งจะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล มีดุลพินิจได้เฉพาะกำหนดระดับโทษเท่านั้น ส่วนในชั้นอุทธรณ์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จะอุทธรณ์ฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลไว้ไม่ได้

.....
(อ้างอิง : จากเว็บไซต์ศาลปกครอง <http://www.admincourt.go.th/> เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)